

набожни-ти и разумни разговори на добръ-тъ Господжъ, още по-вече распалихъ ума ѝ. При това слѣдъ малко връмъ ѝ изучи да плете въши.

Облѣкло-то на Софія бѣше хубаво, нѣ простичко; зачто Г-жа Линдія думаше, че много момиче-та отъ гражданскы-ты, кон-то излазять отвѣнъ крѣга (мѣр-кѣ-тъ) си, трудно находѣть постановленіе (да ся оженѣть): колкото за мж-жіе-ты, чо имъ сѫ равностъпенни (*), тѣ ся показвать по-горны, думаше ѝ, не толкози обаче и замъ оныя мж-жіе, кон-то сѫ по-горны отъ жены-ты. Чрѣзъ съдѣйствіе-то на тѣлкова добро насташленіе, и образованіе въспитаніе, Софія порасте и подъ достолѣтно-то си облѣкло представляваше, оттистнѣ, образъ на незадбивостъ-тъ и честностъ-тъ. За хубостъ-тъ си єзвѣтие посече отъ шипока (траидафилъ); зачто никога нѣкое нечиста мысль, ие проини чейно-то.

(*) Тур. ербабъ.